

Dato: 16. februar 2016
Til: NaturErhvervstyrelsen, Att: Peter Byrial Dalsgaard

Til:

NaturErhvervstyrelsen

Nyropsgade 30
1780 København V
(Sendt til: peby@naturerhverv.dk)

Bemærkninger til offentlig høring af strategisk miljøvurdering vedr. ændrede gødskningsnormer

Det er alment kendt, at landbrugets udledning af næringsstoffer har en effekt på vandmiljøet. For at opnå god økologisk tilstand, ikke alene i kystnære vande, men også i de ferske vande er regulering af landbrugets næringsstofudledninger nødvendige.

Et af initiativerne går på at lempe kvælstofreguleringen, således at landmændene kan øge gødningstildelingen på markerne. DCE's tekniske rapport "Revurdering af baseline" konkluderer, at vi med regeringens fødevarer- og landbrugspakke i 2021 vil stå med et behov for at opsamle en øget forurening i størrelsesordenen 3800 tons kvælstof.

I udregningen af forureningens størrelsesorden, fører man mange økologiske forbrugere bag lyset. At økologisk areal indgår som et virkemiddel til at reducere kvælstofudledningen, og ikke en reel sikring mod forurening med kvælstof, er misvisende for økologiske forbrugere. Man kan sige det så klart, at for hvert kilo kvælstof (N) og fosfor (P), der spares af økologerne, får de konventionelle landmænd lov til at forurene gratis med et ekstra kilo gødning. Herved fratager man også forbrugernes argument for at købe økologisk.

En målrettet regulering med virkemidler til reducere af udledningen vil først indføres fra 2018. Der er altså en latensperiode på 2 år, hvor de kompenserende tiltage ikke kan stå mål med den katastrofalt store merudledning til vandmiljøet. Konsekvenserne for miljøet af denne merudledning ikke til fulde vil kunne måles i 2021, som en ændring i økologisk tilstand, og effekterne af mer-udledningen vil være "forsinkede", og mange års indsats for vandmiljøet vil være tabt.

På det miljøretnlige område gælder EU's standardprincip om "ikke-forringelse". En standardbestemmelse, der skal hindre forringelser i medlemsstater, der på det tidspunkt, hvor direktivet vedtages, har et højere beskyttelsesniveau end det, der sikres ifølge aftalen. En forøget udledning af kvælstof vil medføre en forringelse, når det indledningsvis ikke følges op af kompenserende foranstaltninger. Denne regeringens tiltag går stik imod ikke-forringelses-princippet. Alene på den baggrund kan en merudledning ikke retligt godtgøres, uden forudgående afværgeforanstaltninger.

Fødevarer- og landbrugspakken er en omfattende ændring af dansk miljøregulering og får vidtrækkende konsekvenser, hvis der ikke bliver taget de nødvendige foranstaltninger. At en bestilt rapport, som skal fastlægge det faglige grundlag for effekterne af tiltagene, er citat "gennemført på meget kort tid" samt at det beskrives at det kun "i begrænset omfang har det været muligt at udarbejde nye beregninger"

Dato: 16. februar 2016

Til: NaturErhvervstyrelsen, Att: Peter Byrial Dalsgaard

er kritisabelt. Det faglige grundlag kan herved betvivles. Dette understøttes af, at usikkerheden på estimerne ikke engang er forsøgt at kvantificeret. Her bør forsigtighedsprincippet komme miljøet, og ikke industrien, til gode.

Der lægges i rapporten vægt på det økonomiske konsekvenser for landbrugssektorer ved ændrede gødskningsnormer. For at give et retvisende billede bør økonomiske analyser af andre sektorer end landbruget inddrages for at belyses de samfundsmæssige konsekvenser, herunder for vandforsyning, turisme med videre. Hidtil har "forureneren betaler-princippet" været gældende for landbrugssektoren såvel som for øvrige industrisektorer. Dette bør fortsat være gældende, også når det gælder mer-udgifter til afværgeforanstaltninger i forbindelse med drikkevandsboringer. Derfor bør det ikke være forbrugeren, som skal betale for landbrugets lempelser.

Med venlig hilsen

Ditte Marie Christiansen og Simone Møller Mortensen
BA i biologi